

нитъ кредити за чиновниците, когато през тази година е имало сравнително по-благоприятни условия за успехъ — щатни проучвания, създаване общъ фондъ от добавъчни възнаграждения и пр.

Комитетът губише времето си възделиви спорове около така наречения „апел къмъ българския народъ“, който от синдикално-гледище при нашите условия е една залъгалка — народа не се отзова, не се интересува, защото комитетът търси нараода вънъ отъ неговите политическо-обществени организации, съ които предварително се е скаралъ.

б) Почти нищо не е направено по отношение инициативите на министерството за почивните станици и закона за даване помощи въ случай на смърть, за да се постигнат възможни по-полезни резултати.

в) По пенсиите е направено едно изложение и нищо повече.

г) Съвършено е изпуснатъ изъ предъ видъ закона за кинематографите.

4. Комитетът е нарушилъ чл. чл. 9 и 25 отъ устава, като грубо е посъгалъ на автономията на дружествата, налагалъ имъ се във вътрешния имъ редъ и работа и е изключвалъ съюзни членове административно, закривайки се задържани резолюции на XXX и XXXI конгреси по дисциплината, които съ явно противоставни. Това е правилъ съ църкви да защити социалистическото партизанско течение въ съюза, явявайки съ въ дружествата, когато ще има избори на настоятелства и делегати.

5. Комитетът е проявилъ презъ годината груба противосъюзна дейност, чрезъ която е нарушилъ и изтощавалъ съюза, защото:

а) Вместо да се яви арбитър между теченията въ съюза, самъ е раздѣлилъ организацията на две — едни, неутралисти, споредъ него, съ предатели, оръдия на властъта, подълци, несъюзни, а другите, социалистите, съ истинските, честни борци съюзни и е билъ въ тъхна защита на всъка цена.

б) Покровителствувалъ е разколничеството въ съюза, какъвто е случая въ Бургасъ.

в) Отворилъ е фронтъ на лютото гонение срещу неутралистите съюзни членове чрезъ незаконни изключвания (Чирпанъ, Дупница, Пловдивъ, Орхание, Плевенъ, Севлиево, Преславъ, София и др.).

2. *Поощрилъ е социалистическите настоятелства на дружествата да не приематъ нови членове неутралисти (статията на Ст. Баръмовъ въ „Съзнание“ бр. 26), въпреки чл. 17 отъ устава, (Плевенъ, Пловдивъ, Чирпанъ, Севлиево и др.),*

д) допусналъ е безчестието, нѣкои членове на комитета чрезъ „Съзнание“, или чрезъ свситѣ публични сказки да доносничатъ, че въ организацията ни имало большегики (Дупница — бр. 4), а въ други случаи да се сочи партийната принадлежност на съюзни членове, за да се злопоставятъ служебно, като въ сѫщото време комитетът се бори противъ чл. 70 и за свободата на учителите (к. н.).

е) Комитетът се е солидаризиралъ съ терора въ нѣкои дружества, упражняванъ отъ социалистически настоятелства, какъвто е случая въ Чирпанъ, където членовете на дружеството съ пѣдени отъ полиция.

6. Комитетът не само че нищо не е направилъ за обединението на професията въ съюза, но се е и противопоставялъ на онай обедини-